

ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΑΡΑΒΟΦΩΝΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΠΟΙΜΝΙΟΝ ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

Μία από τας δώδεκα ένορίας τοῦ Πατριαρχείου, αἱ ὁποῖαι ὑπάγονται εἰς τήν Μητρόπολιν Ἄκκρης-Πτολεμαίδος τοῦ βορείου Ἰσραήλ, εἶναι ἡ ἀραβόφωνος Ἑλληνορθόδοξος Κοινότης εἰς τήν κώμην Μπεάνε. Ἡ πόλις Μπεάνε ἀριθμεῖ περίπου 6.500 κατοίκους, Χριστιανούς καί Μουσουλμάνους. Ἐκ τῶν 1000 χριστιανῶν κατοίκων τῆς πόλεως, οἱ 800 εἶναι Ὀρθόδοξοι. Ὁ ναός αὐτῶν εἶναι ἀφιερωμένος εἰς τήν Ἁγίαν Βαρβάραν, μικρός, ἀπέριττος, ἀλλά σεμνός καί ὑποβλητικός.

Εἰς τόν ναόν τῆς ένορίας ταύτης ἔφθασεν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ' μετά 3ωρον αὐτοκινητικήν πορείαν, συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἰουχίου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Γέροντος Ἀρχιγραμματέως καί Ἀγιοταφιτῶν ιερέων.

Θερμή ὑπόδοχή ἐπεφυλάχθη εἰς τόν Μακαριώτατον καί τήν συνοδείαν Αὐτοῦ εἰς τήν εἴσοδον τοῦ Ναοῦ ὑπό τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Ἄκκρης, Ἀρχιμανδρίτου Φιλοθέου, τοῦ ιερέως π. Νάσσερ, Προϊσταμένου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ καί ιερέων τῶν ὁμόρων κωμῶν τοῦ Μπεάνε.

Ἐνδυθείς ὁ Μακαριώτατος τόν μανδύαν, εἰσώδευσεν εἰς τόν ναόν, ἐν ᾧ οἱ ἱερεῖς ἔψαλλον τό τροπάριον: «Βαρβάραν τήν Ἁγίαν ὑμνήσωμεν, ἐχθροῦ γάρ τας παγίδας συνέτριψεν...», καί ἐχοροστάτησεν εἰς τόν Ὀρθρον, ηὐλόγησε τούς ἄρτους καί προεξῆρξεν ἐν συνεχείᾳ τῆς θ. Λειτουργίας, συλλειτουργούντων Αὐτοῦ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καί τῶν δύο ὡς ἄνω μνημονευθέντων Ἀρχιερέων.

Ἡ θ. Λειτουργία, ἡ πρώτη Πατριαρχική εἰς τόν ἱερόν τοῦτον ναόν, μετά πάροδον δεκαετιῶν, ἤνωσε καί πάλιν ὅλον τό ἐκκλησίασμα εἰς ἓν σῶμα, Σῶμα Χριστοῦ, τήν Ἐκκλησίαν, τῆς ὁποίας κεφαλή εἶναι Αὐτός ὁ Χριστός. Ἡ Ἐκκλησία καί ἡ θ. Λειτουργία ἐγένοντο καί πάλιν φανέρωσις τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ εἰς τήν γῆν, φανέρωσις τῆς δόξης Αὐτοῦ. Εἰς τήν θ. Λειτουργίαν ὁ οὐρανός κατήλθε

καί πάλιν εἰς τήν γῆν καί ἡ γῆ ἀνυψώθη πρὸς τόν οὐρανόν. Οἱ μετέχοντες εἰς τήν θ. Λειτουργίαν ἤρθησαν εἰς κατάνυξιν βαθεΐαν καί ηὐχαρίστησαν ἐκ βάθους καρδίας διὰ τό δῶρον τοῦτο τοῦ Χριστοῦ εἰς τήν Ἐκκλησίαν, τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἄχραντου Σώματος καί τοῦ Τιμίου Αἵματος Αὐτοῦ εἰς τό ποιμνιον. Τό σεμνόν λειτουργικόν ἦθος τοῦ Προκαθημένου τῆς θ. Λειτουργίας καί τό σεμνόν κατασκευαστικόν βυζαντινόν μέλος τῆς χορωδίας τοῦ Σαχνίν, διευθυνομένης ὑπό τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Ἁκκρης Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου, συνέβαλαν τά μέγιστα εἰς τοῦτο.

Ὁ Μακαριώτατος εἰς τόν λόγον Αὐτοῦ ἀνεφέρθη εἰς τόν ἐορταζόμενον Ἅγιον Εὐαγγελιστήν Λουκᾶν, ὡς τόν ἐγκαταλείψαντα τήν πλάνην τῶν εἰδώλων, τόν πληρωθέντα Πνεύματος Ἁγίου, τόν ἀκολουθήσαντα τόν ἀπόστολον Παῦλον, διδαχθέντα ὑπ' αὐτοῦ τήν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου, συγγράψαντα τό τρίτον Εὐαγγέλιον καί τας Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, διαδόσαντα παγκοσμίως τό Εὐαγγέλιον καί γενόμενον παγκοσμίως γνωστόν καί ἐπιτελοῦντα σημεῖα καί θαύματα, μαρτυρούμενα ὑπό τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Μετά τήν θ. Λειτουργίαν ἐπηκολούθησε δεξίωσις εἰς τήν παρά τόν ναόν αἴθουσαν. Εἰς τήν δεξίωσιν ταύτην ἔλαβον χώραν σύντομοι προσφωνήσεις ἐκ τῶν ὁποίων ἀναφέρονται αἱ ἀκόλουθοι:

Προσφωνῶν ἐν συντομίᾳ ὁ ἱατρός Χαλήλ Ἀντράους, ἐτόνισε τήν σημασίαν τῆς ποιμαντικῆς ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου ὡς γεγονότος ἐνότητος τοῦ ποιμνίου καί τήν σημασίαν τοῦ ἀξιωματός Του ὡς προστάτου καί φύλακος τῶν προσκυνημάτων, τῆς ταυτότητος καί τῆς περιουσίας τῶν χριστιανῶν εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν.

Ἀκολουθῶς ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ναοῦ ἱερεύς π. Νάσσερ, ηὐχαρίστησε τόν Μακαριώτατον διὰ τό ἔμπρακτον ἐνδιαφέρον Αὐτοῦ ὑπέρ τῆς Κοινότητος Μπεάνε, ἐκδηλουμένου διὰ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης καί δι' ἄλλων.

Ὁ σεΐχης τῆς Ἁκκρης Σαμήρ Ἄσση προσφωνῶν, εἶπε ὅτι προσδίδει τιμῆν εἰς τήν πόλιν ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Πατριάρχου καί ὅτι αὕτη προσθέτει πολλά εἰς τήν εἰρηνικὴν συμβίωσιν καί συνεργασίαν τῶν ὁπαδῶν τῶν διαφορετικῶν θρησκευμάτων εἰς τήν πόλιν. Ὅτι χρέος ὅλων τῶν πιστῶν εἶναι νά ἀγαποῦν ἀλλήλους. Ὑπάρχει μία ρῆσις: «Μὴν φοβᾶσαι αὐτόν πού φοβᾶται τόν θεόν. Νά φοβᾶσαι αὐτόν πού δέν

φοβᾶται τόν θεόν». Ἡ πίστις εἶναι πορεία συνεχῆς πρὸς τόν θεόν καί ἐδραίωσις τῆς κοινωνίας. Ἡ συνεργασία ἡμῶν εἰς Ἄκκρην εἶναι ὑποδειγματική. Αἰσθανόμεθα τήν ἐνότητα».

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Ράϊκ Ζαρζούρα εἶπεν ὅτι πρώτη φορά ἐπισκέπτεται Πατριάρχης τό Μπεάνε καί ὅτι ἡ Πατριαρχία Αὐτοῦ ἐγγυᾶται τήν διασφάλισιν τῆς ταυτότητος καί τῆς διαμονῆς τῶν χριστιανῶν εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν καί τῆς διατηρήσεως τῶν ἀρμονικῶν σχέσεων Χριστιανῶν καί Μουσουλμάνων.

Τέλος, ἀπαντῶν ὁ Μακαριώτατος, εἶπε περίπου τά ἑξῆς:

«Ἐκφράζομεν τήν βαθεῖαν ἡμῶν ἀγάπην πρὸς ὅλους. Χαιρόμεθα διὰ τήν συνύπαρξιν Χριστιανῶν καί Μουσουλμάνων εἰς τήν περιοχὴν ταύτην καί διὰ τήν πρόοδον εἰς τόν κοινωνικόν τομέα καί εἰς ἄλλους τομεῖς. Ἡ ἡμετέρα ἐπίσκεψις εἶναι καθῆκον ἡμῶν. Τασσόμεθα ὑπέρ τῆς προόδου, ὡς ἀνέφερε καί ὁ λίαν ἀγαπητός εἰς ἡμᾶς καί εἰς τόν λαόν, σείχης Σαμήρ Ἰσση εἰς τήν Ἄκκρην ὅτι τό ἀξίωμα τοῦ Πατριάρχου εἶναι σύμβολον ἀγάπης, εἰρήνης, δικαιοσύνης συνυπάρξεως καί ἀνεκτικότητος, ἀρχῆς γενομένης ἀπό τοῦ Πατριάρχου Σωφρονίου καί τοῦ Χαλίφου Ὀμάρ Χατάμπ. Εἰς τό θέμα τοῦτο ἀνεφέρθημεν εἰς τό Πανεπιστήμιον τοῦ Georgetown, ὅτε πρό ἡμερῶν ἤμεθα προσκεκλημένοι, εἰς συνέδριον μέ θέμα τήν ἐξομάλυνσιν τῶν σχέσεων Χριστιανισμοῦ καί Ἰσλάμ. Εἰς τό συνέδριον τοῦτο οἱ πάντες συνεφώνησαν διὰ τήν τεραστίαν σημασίαν τοῦ διαλόγου. Ἡμεῖς δέν ὁμιλοῦμεν ἀπλῶς διὰ διάλογον ἀλλά διὰ συνύπαρξιν. Θέλοντες δέ νά συμβάλωμεν εἰς τήν πρόοδον τῆς Κοινότητος, προσφέρομεν χρηματικὴν δωρεάν καί εἰκόνα διὰ τόν Ναόν».

Εὐχαριστοῦντες πάντες καί δοξολογοῦντες τόν θεόν ἐπὶ τῇ ποιμαντικῇ ἐπισκέψει τοῦ Μακαριωτάτου, ἐπορεύθησαν εἰς τήν παρατεθεισάν τράπεζαν ὑπὸ τῆς Κοινότητος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΤΙΜΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟΝ ΤΗΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Τήν Τετάρτην, 17/28-10-2009 ὥραν 10.30' π.μ., ἐξεκίνησεν ἀπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ χορεία τῶν Ἁγιοταφιτῶν Πατέρων, προεξάρχωντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου τοῦ Γ' καί κατήλθεν εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐνταῦθα, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα, κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου καί τῆ συμμετοχῇ πολλῶν προσκυνητῶν, ἐτελέσθη εὐχαριστήριος Δοξολογία εἰς τόν θεόν διά τήν ἐλευθερίαν, τήν ὁποίαν μετὰ τὰς δοκιμασίας ἐχάρισεν εἰς ὅλας τὰς ἐποχάς εἰς τό ἔθνος ἡμῶν, ἰδίᾳ ὅμως τήν 28^η Ὀκτωβρίου 1940, ὅτε ἠλευθέρωσεν ἡμᾶς ἐκ τῶν δυνάμεων τῆς βίας καί τοῦ σκότους, καί ὡς ἐπιμνημόσυμος δεήσις ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καί ἐνδόξως πεσόντων ἀγωνιστῶν.

Ἡ Δοξολογία ἦτο ἐποφειλομένη εἰς τόν θεόν εὐχαριστία ὀφειλή ἀποτίσεως μνήμης εἰς τούς ἀνδρείους ἀγωνιστάς τοῦ 1940.

Μετά τήν Δοξολογίαν ἐπηκολούθησεν ἄνοδος εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ θρόνου, ἔνθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τούς Πατέρας, τόν κ. Γενικόν Πρόξενον καί πολλούς προσκυνητάς, λέγων:

«Χρέος ἱερόν ἐπιτελοῦντες οἱ Ἁγιοταφῖται, κατήλθομεν εἰς τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως τῆ συνοδείᾳ προσκυνητῶν καί ἠὺχαριστήσαμεν τόν θεόν διά τήν λάμπιν τοῦ φωτός ἐναντίον τοῦ σκότους καί ἐδεήθημεν ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀγωνισαμένων καί πεσόντων.

Ἡ 28^η Ὀκτωβρίου 1940 εἶναι ὀρόσημον σεβασμοῦ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου καί τῆς καταδίκης τοῦ μισαλλοδόξου Ναζισμοῦ.

Ζήτω τό ἔθνος, Ζήτω ἡ Ἑλλάς, Ζήτω ἡ 28^η Ὀκτωβρίου».

Ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Σωτήριος Ἀθανασίου ἀνέγνωσε τό κάτωθι μήνυμα τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Σπύρου Κουβέλη:

«Η επέτειος της 28ης Οκτωβρίου αποτελεί μια από τις κορυφαίες στιγμές της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας. Η εποποιία των Ελλήνων μαχητών του '40 συνιστά ένα γεγονός χαραγμένο ανεξίτηλα στην συλλογική μνήμη των Ελλήνων και ταυτόχρονα παράδειγμα προς μίμηση για τους όλους τους λαούς που μάχονται για τα ιδανικά της ελευθερίας και της ανεξαρτησίας. Σήμερα, ο απανταχού Ελληνισμός γιορτάζει την νίκη της δημοκρατίας εις βάρος του ολοκληρωτισμού, της ανελευθερίας και της κατάφορης καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Μέσα σε ένα διεθνές σύστημα, το οποίο κατέρρευε υπό την πίεση ολοκληρωτικών καθεστώτων που επιβουλεύονταν τις κλασικές αξίες και τα ιδανικά, πάνω στα οποία είχε οικοδομηθεί ολόκληρο το κοινωνικό οικοδόμημα, οι Έλληνες, ανεξαρτήτως οικονομικής κατάστασης ή πολιτικών πεποιθήσεων, αγωνίστηκαν με όλες τους τις δυνάμεις ενάντια στον κατακτητή. Οι Έλληνες απανταχού της γης, με την υψηλή συναίσθηση του καθήκοντος που τους διακρίνει και χάρη στην ανιδιοτελή τους αγάπη για την Πατρίδα, συνέβαλαν τα μέγιστα σε αυτόν τον αγώνα, προκαλώντας παγκόσμιο θαυμασμό και κατάπληξη.

Την αγωνιστικότητα, την επιμονή για δικαιοσύνη και ελευθερία που ενέπνευσε τους ήρωες του '40 οφείλουμε και εμείς οι σύγχρονοι Έλληνες να ενστερνιζόμαστε στον καθημερινό μας βίο, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε τις δύσκολες προκλήσεις με τις οποίες τιθέμεθα αντιμέτωποι καθημερινά. Η προστασία του περιβάλλοντος, η δημιουργία ενός κόσμου βιώσιμου για τα παιδιά μας και για τις μελλοντικές γενεές είναι μόνο μερικοί από τους στόχους για την επίτευξη των οποίων χρειαζόμαστε την αμέριστη συμπαράστασή σας.

Θα ήθελα να σας διαβεβαιώσω ότι η Ελλάδα είναι υπερήφανη για την ομογένεια της και για όσα αυτή έχει επιτύχει. Αυτή η διαπίστωση μας γεμίζει με τεράστια ευθύνη. Σκοπός μας είναι να προσπαθήσουμε με όλες μας τις δυνάμεις να σας κάνουμε υπερήφανους για την χώρα από την οποία κατάγεστε. Σε αυτή την προσπάθεια σας θέλουμε όχι απλά συμπαραστάτες, αλλά και συνοδοιπόρους, ούτως ώστε να υλοποιηθεί το κοινό μας όραμα για την περαιτέρω ενδυνάμωση του Οικουμενικού Ελληνισμού».

Έκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΚΑΙ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ ΕΠΑΝΑΚΟΜΙΔΗΣ ΤΟΥ ΛΕΙΨΑΝΟΥ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΣΑΒΒΑ

Δύο έτη μετά την συνάντησιν τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἀθηναγόρου καί τοῦ Πάπα Παύλου VI εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν καί εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, τόν Δεκέμβριον τοῦ 1963, ἡ Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία ἐπέστρεψε εἰς τήν Σιωνίτιδα Μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν τό λείψανον τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, τό ὁποῖον εἶχον μεταφέρει οἱ Σταυροφόροι εἰς Βενετίαν.

Μετά τάς γενομένας συνεννοήσεις καί προετοιμασίας, τό λείψανον τοῦ Ἁγίου Σάββα ἔφθασε εἰς τά Ἱεροσόλυμα τήν 13^{ην} μηνός Ὀκτωβρίου τοῦ 1965, συνοδευόμενον ὑπό τῆς εἰς Ἱταλίαν πρὸς τοῦτο μεταβάσης ἀποστολῆς τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ἀποτελουμένης ὑπό τοῦ νῦν Μητροπολίτου Καισαρείας κ. Βασιλείου, τοῦ νῦν Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ (τότε Ἱεροδιακόνου) καί τῶν μακαριστῶν Μητροπολιτῶν Πέτρας Γερμανοῦ καί Ἀρχιμανδρίτου Σεραφεῖμ, πνευματικοῦ τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Σάββα.

Ἀπό τήν Πύλην τοῦ Δαβίδ τό ἱερόν λείψανον μετεφέρθη τότε ἐν πομπῇ εἰς τόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ὅπου καί παρέμεινε διά μίαν ἐβδομάδα πρὸς προσκύνησιν.

Ἐν συνεχείᾳ τό σεπτόν λείψανον μετεφέρθη εἰς τήν Ἱεράν Μονήν, τήν ἰδρυθεῖσαν ὑπό τοῦ Ὁσίου Σάββα, ἔνθα καί παρέμεινεν ἕκτοτε ὡς θησαυρός καί κειμήλιον, ὡς πηγή δυνάμεως καί ἰάσεων διά τούς Πατέρας τῆς Μονῆς καί τούς ἐπισκέπτας αὐτῆς.

Τό γεγονός τοῦτο τῆς ἐπανακομιδῆς καθιερώθη νά ἐορτάζεται εἰς τό ἐξῆς εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, πανηγυρικώτερον ὅμως εἰς τήν Ἱεράν Λαύραν τοῦ Ὁσίου Σάββα, πρὸς ἣν καί ἀποστέλλεται ἀρχιερατική συνοδεία ἐξ Ἱεροσολύμων τήν 13^{ην} Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, δι' ἀκολουθίας συγγραφείσης ὑπό τοῦ ὑμνογράφου μακαριστοῦ Μητροπολίτου Πατρῶν Νικοδήμου καί δι' ἀκολουθίας Χαιρετισμῶν πρὸς τόν Ἅγιον, ἐκπονηθείσης ὑπό τοῦ ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας μακαριστοῦ π. Γερασίμου Μικραγιαννανίτου.

Ἡ ἐορτή ἐωρτάσθη καί ἐφέτος συμφώνως πρὸς τό Ἁγιοσαββιτικόν τυπικόν δι' ὀλονυκτίου ἀγρυπνίας, ἧς προεξῆρξε ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ', προσελθὼν ἀφ' ἐσπέρας εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τοῦ Ὁσίου Σάββα μετά συνοδείας τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης Ἀριστάρχου καί ἱερέων τοῦ Πατριαρχείου.

Ἰδιαιτέραν συγκίνησιν προεκάλεσε καί πνευματικήν ἀνάτασιν ἐδημιούργησεν εἰς τούς μετασχόντας εἰς τήν ἑορτήν ἡ παρουσία τῆς συνοδείας τῶν Δανιηλαίων τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἡ ἀκριβής βυζαντινὴ ψαλμωδία αὐτῶν καί ἡ πολύτιμος μεγάλη ἐπηγυρωμένη εἰκὼν τῆς Παναγίας Τριχερούσης, τὴν ὁποίαν ἐφιλοτέχνησε ὁ Δανιηλαῖος Ἱερομόναχος ἀγιογράφος π. Δανιήλ, χορηγοῦντος χρηματικῶς τοῦ Ἀγιοπαυλίτου μοναχοῦ π. Νικοδήμου κατὰ τὸ πρότυπον τῆς εἰκόνας τῆς Παναγίας Τριχερούσης, τῆς φυλασσομένης εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Χιλανδαρίου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, μεταφερθείσης εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοῦ Ὁσίου Σάββα τοῦ Σέρβου, ὅτε οὗτος ἐπεσκέφθη τὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Σάββα, τὸν 13^{οῦ} αἰ.

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν καί τὴν θ. Λειτουργίαν μετέσχον παρακολουθοῦντες ἐν κατανύξει βαθεῖα πολλοὶ ἀραβόφωνοι Ὀρθόδοξοι πιστοὶ τοῦ Πατριαρχείου ἐκ Βηθλεέμ, Μπετζάλλας καί Χωρίου τῶν Ποιμένων.

Εἰς τούτους ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, τονίζων ἰδιαιτέρως τὴν ἀρετὴν τοῦ Ὁσίου Σάββα, τὴν ὁσιότητα, ἐγκράτειαν ἀλλὰ καί τὴν ἱεραποστολικὴν ποιμαντικὴν δρᾶσιν ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας καί κατὰ τῆς κακοδοξίας τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ καί τὴν εὐλογίαν τοῦ ἁγίου αὐτοῦ λειψάνου διὰ τὴν Μονὴν καί τούς ἐπισκέπτας αὐτῆς.

Ἡ ὅλη ἑορτὴ εἰς τὸ ἔρημον περιβάλλον τῆς Λαύρας, τῆς ἀνακαινισθείσης εἰς παρεκκλήσια, ἀγιογράφησιν καί χώρους διαμονῆς ὑπὸ τοῦ ἀσκητικοῦ ἀλλὰ καί φιλέργου πνευματικοῦ αὐτῆς, Ὀσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Εὐδοκίμου, ἔγινε σταθμὸς πνευματικοῦ ἀνεφοδιασμοῦ, ἐπικοινωνίας πνευματικῆς μετὰ τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Μονῆς Ὁσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, τοῦ Ὁσίου Ξενοφώντος καί ἄλλων ἐγκαταβισάντων ἐν αὐτῇ καί κοινωνίας τῶν Ἀγιοταφιτῶν καί Ἀγιορειτῶν Πατέρων.

Μετά τὴν θ. Λειτουργίαν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τούς Πατέρας καί τὸ ἐκκλησίασμα ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος συνήγαγεν ἡμᾶς σήμερον εἰς τὴν Λαύραν τοῦ Ὁσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, ἔνθα ἐορτάζομεν διπλὴν ἑορτὴν, τῆς ἐπανακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ Ὁσίου Σάββα καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς τῆς εἰκόνας τῆς Παναγίας Τριχερούσης, τὴν ὁποίαν ἐζωγράφισεν ὁ Δανιηλαῖος μοναχὸς Δανιήλ, ἐκ τῆς εἰκόνας, τὴν ὁποίαν ἐφύλασσε ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς καί ἡ ὁποία μετεφέρθη εἰς Ἱεράν Μονὴν Χιλανδαρίου ἀπὸ τόν Ἅγιον Σάββαν τόν Σέρβον. Διὰ τῶν δύο γεγονότων τούτων κατανοοῦμεν τὴν σημασίαν τοῦ λειτουργικοῦ χρόνου τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ, τὸ παρόν, τὸ παρελθόν καί τὸ μέλλον ἐνούμενα εἰς ἓν ἐν τῷ Σώματι τοῦ Χριστοῦ. Τοῦτον τόν Χριστόν ζῶμεν ἡμεῖς εἰς τὸ Ἅγιον Προσκύνημα καί ἀρχαιώτατον μοναστήριον τούτο, μετέχοντες εἰς τὴν θ. Λειτουργίαν.

Εὐχόμεθα διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ὁσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, τοῦ Ἁγίου Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων καί τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ τὴν ὑγιεῖαν ψυχῆς καί σώματος εἰς τούς ἐν τῇ Μονῇ ἀσκουμένους, εἰς τούς προσκυνητὰς τῆς Λαύρας καί εἰς τὴν Ἀγιοταφικὴν Ἀδελφότητα ἡμῶν. Ἡ Παναγία εἶναι ἡ προστάτις τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί ἡμεῖς ἔχομεν συλλειτουργοὺς τούς διακόνους αὐτῆς καί ἐκπροσώπους τῆς Ἀγιορειτικῆς Πολιτείας, οἱ ὅποιοι ἐγένοντο πρόξενοι τῆς ἐπανόδου τῆς ἁγίας εἰκόνας αὐτῆς, τούς ὁποίους καί εὐχαριστοῦμεν καί εὐχόμεθα ἡ εἰκὼν νὰ παραμείνη ὁ σύνδεσμος μετὰ τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων καί Ἀγιορειτῶν Πατέρων. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ἡμῶν. Ἀμήν. Ἐτη πολλά».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_2_placeholder

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΘΕΚΛΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Εἷς τῶν ἐντός τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος ἱερῶν ναῶν μετὰ τόν Πατριαρχικόν καί Μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης εἶναι τῆς Ἀγίας πρωτομάρτυρος καί ἰσαποστόλου Θέκλης.

Ἡ Ἁγία Θέκλα, ὡς γνωστόν, κατήγετο ἐξ Ἰκονίου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καί δεκαοκταετῆς οὔσα εἰλκύσθη εἰς τόν χριστιανισμόν ἀπό τόν Ἀπόστολον τῶν Ἐθνῶν Παῦλον, τόν ὁποῖον ἠκολούθησεν εἰς τήν Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, ἀφοῦ ἐγκατέλειψε τόν μνηστῆρα αὐτῆς, θάμυριν. Ἐκήρυξε τόν Χριστόν, ἐτέλεσε σημεῖα καί θαύματα, ὑπέστη πολλά βασανιστήρια καί διασωθεῖσα θαυματουργικῶς κατέληξεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας καί ἐκεῖθεν εἰς Σελεύκειαν, ἔνθα ἐτελεύτησε ἐνενηκοντούτις οὔσα. Διά τοῦτο καί χαρακτηρίζεται ὡς ἡ πρωτομάρτυς ἐκ γυναικῶν καί ἰσαπόστολος.

Αἱ μαρτυρίαι περί τοῦ ναοῦ τούτου ἀνάγονται εἰς τούς μέσους μ.Χ. αἰῶνας. Μεταξύ τῶν λίαν ἐνδιαφερόντων ἱστορικῶν καί ἄλλων στοιχείων τοῦ παρεκκλησίου τούτου ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ἐξ ἐπόψεως ἀγιογραφίας καί ἱστορίας τῆς τέχνης παρουσιάζει ἡ συλλογή βυζαντινῶν εἰκόνων, συγκεντρωθεισῶν εἰς αὐτό ἐκ διαφόρων ναῶν καί μονῶν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου ὑπό τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Τιμοθέου.

Δεξιά τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τό παρεκκλήσιον ὑπάρχουν ἐγκεκολλημένοι ἐπί τοῦ τοίχου τρεῖς λίθοι: εἷς ἐκ τοῦ ὄρους Σινᾶ, εἷς ἐκ τοῦ ὄρους τῆς Ἀναλήψεως καί εἷς ἐκ τοῦ Πραιτωρίου.

Τό παρεκκλήσιον, παραμένον κλειστόν μέ τήν κανδήλαν ἀναπτομένην καθ' ἐκάστην ὑπό τοῦ κανδηλανάπτου τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, λειτουργεῖται τήν ἡμέραν τῆς μνήμης τῆς Ἀγίας Πρωτομάρτυρος καί Ἰσαποστόλου Θέκλης, τήν ἐπομένην αὐτῆς εἰς μνήμην τῶν μακαρίων καί ἀειμνήστων κτιτόρων καί ὁσάκις ἐργασίαι ἀνακαινίσεως δέν ἐπιτρέπουν τήν ἀκολουθίαν εἰς τόν ὡς ἄνω εἰρημένον ἱερόν ναόν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης.

Ἡ τάξις αὕτη ἐτηρήθη καί ἐφέτος διά τούς Ἀγιοταφίτας Πατέρας. Τήν παραμονήν τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀγίας Θέκλης ἐγένετο πανηγυρικός Ἑσπερινός μετ' ἀρτοκλασίας, συμμετεχόντων ἐνδεδυμένων διά τήν εἴσοδον καί τήν ἀρτοκλασίαν πολλῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιμανδριτῶν Πατέρων, προεξάρχοντος κατά τήν μοναστηριακὴν Ἀγιοταφικὴν τάξιν τοῦ ἐφημερίου τῆς ἐβδομάδος Ἀρχιμανδρίτου π. Νικοδήμου, τελέσαντος καί τήν θ. Λειτουργίαν ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς, καί ἐν κατανύξει παρακολουθούντων τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων καί ἱερέων, μοναχῶν, μοναζουσῶν

καί ἀπλοῦ λαοῦ.

Μετά τό τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ, οἱ Πατέρες ἐκάθισαν κατά τήν τάξιν εἰς τήν ἔξω τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καί Ἑλένης αὐλήν, εἰς χῶρον ἠὺρεπισμένον καί ἔλαβον τά κόλλυβα καί οἶνον μετά παξιμαδίου.

Αἰσθητή ἦτο ἡ κατά τό ἔτος τοῦτο ἀπουσία ἐκ τῆς ἑορτῆς τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου κ.κ. Θεοφίλου, ἀναλαβόντος ὑπερπόντιον ταξίδιον πρὸς Οὐάσινγκτον τῶν Η.Π.Α., ἵνα δώσῃ διάλεξιν ὡς προσκεκλημένος τοῦ Georgetown University.

Ἡ Ἀδελφότης προσηυχήθη ὑπέρ ὑγιείας Αὐτοῦ καί ταχείας καί ἀσφαλοῦς ἐπιστροφῆς εἰς τήν ἔδραν Αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Μετά τό τέλος τῆς θ. Λειτουργίας οἱ Ἁγιοταφῖται Πατέρες συνήχθησαν εἰς τό Ἐπιτροπικόν διά τό κόλλυβον καί τό ἀφέψημα.

Πάντες ἐδόξασαν τόν Θεόν διά τήν πνευματικήν πανδαισίαν, τήν ὁποίαν ἐχάρισεν εἰς αὐτούς ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Ἁγίας Θέκλης πρὸς δύναμιν, ζωήν καί σωτηρίαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_3_placeholder

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Συμφώνως πρὸς τὰς εὐαγγελικὰς διηγήσεις, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός «ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη» (Πράξ. 8,33) διά τήν σωτηρίαν ἡμῶν. Ἀπό τοῦ Πραιτωρίου διά τῆς ὁδοῦ τοῦ μαρτυρίου ὠδηγήθη «εἰς τόν Γολγοθᾶν, ὃ ἐστὶν Κρανίου τόπος λεγόμενος» (Ματθ. 27,33), «ἔξω τῆς πύλης» (Ἑβρ. 13,12) καί ἐκεῖ ἐσταυρώθη, ἐκεῖ ἐτάφη εἰς καινόν μνημεῖον, (Ματθ. 27,60), ἐξ οὗ τριήμερος ἀνέστη.

Ὁ τόπος οὗτος τοῦ μαρτυρίου καί τῆς ταφῆς καί Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ παρέμενε κατεχωσμένος μέ χῶματα καί καλυμμένος μέ εἶδωλα μέχρι καί τό 326 μ.Χ. Τό ἔτος τοῦτο ἦλθεν εἰς τήν Ἁγίαν Πόλιν ἡ Ἁγία Ἑλένη, ἀπεσταλμένη τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, τόν ὁποῖον εἶχεν ἐνημερώσει διά τήν κατάστασιν τῶν προσκυνημάτων ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος ἐν ἔτος προηγουμένως εἰς τήν Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικήν Σύνοδον.

Ἡ Ἁγία Ἑλένη, ὀδηγούμενη ὑπό τῶν χριστιανῶν τῶν Ἱεροσολύμων, ἐνετόπισε τόν τόπον τοῦ Γολγοθᾶ καί τοῦ Τάφου τοῦ Κυρίου, εὔρε τόν Τίμιον Σταυρόν καί

ἤρχισε τό ἔργον τῆς ἀνοικοδομήσεως μεγαλοπρεποῦς ναοῦ ἐπ' αὐτῶν.

Τό θαυμαστόν τοῦτο ἔργον διήρκεσε μίαν δεκαετίαν, 326-336 μ.Χ. Ἄμα τῇ περατώσει τούτου, ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος ἐκάλεσε τούς ἐν Τύρῳ τῆς Σιδῶνος συνελθόντας Ἐπισκόπους καί πολλούς ἄλλους ἐκ πολλῶν περιοχῶν καί ἐτέλεσαν τά ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ.

Διαρκούσης τῆς τελετῆς τῶν Ἐγκαινίων, ὁ συρρεύσας λαός ἠθέλησε νά ἰδῇ τόν Σταυρόν τοῦ Κυρίου. Τοῦτον, λόγῳ τοῦ πλήθους, «ἀνύψωσαν», «ὑψωσαν» ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων Μακάριος μετὰ τῆς Ἀγίας Ἑλένης. Ὅτε ὁ λαός ἠτένισε τόν Σταυρόν, ἀνεφώνησε τό «Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.....».

Τά ἅπαξ τελεσθέντα τότε γεγονότα ταῦτα διηυθέτησεν ἡ Ἐκκλησία, ἵνα ἐορτάζωνται κατ' ἔτος. Τό μὲν γεγονός τῶν Ἐγκαινίων τήν 13^η μηνός Σεπτεμβρίου, τό δέ γεγονός τῆς Ὑψώσεως τήν 14^η Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους. Τήν ἐορτήν αὐτήν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐώρτασε καί ἐφέτος συμφώνως πρὸς τό Τυπικόν αὐτῆς ἡ Σιωνίτις Ἐκκλησία.

Ἀφ' ἐσπέρας μετὰ τήν ἀνάγνωσιν τῆς θ' ὥρας εἰς τό Μοναστηριακόν Ναόν τῶν Ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης, ἐγένετο ἀπό τῆς θύρας τοῦ Κεντρικοῦ Μοναστηρίου ἐπίσημος κάθοδος τῶν Ἀγιοταφίτων εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως.

Ἄμα τῇ εἰσόδῳ εἰς τόν Ναόν, ἐγένετο ἡ προσκύνησις εἰς τό προσκύνημα τῆς Ἀποκαθηλώσεως καί τοῦ Παναγίου Τάφου, ἐν συνεχείᾳ δέ ὁ Ἑσπερινός μετ' ἀρτοκλασίας εἰς τό Καθολικόν, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, τῶν Ἀρχιερέων καί τῶν Ἱερέων εἰσερχομένων ἐντός τοῦ ἱεροῦ Βήματος καί τῶν Συνοδικῶν προσκυνούντων εἰς τόν Φρικτόν Γολγοθᾶν.

Τήν νύκτα τῆς ἐορτῆς ἐγένετο ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ἡ τελετή τῆς Ὑψώσεως καί ἡ Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ ἡγουμένου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Παρασκευοφύλακος Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰσιδώρου.

Τήν 7.00' π.μ. τῆς πρωΐας τῆς ἐορτῆς ἐγένετο καί πάλιν ἐπίσημος κάθοδος εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως. Τῶν σημάτων κρουσθέντων καί τοῦ Πατριάρχου καί τῶν Ἀρχιερέων ἐνδυθέντων, ἔλαβε χώραν κατανυκτικὴ καί μεγαλοπρεπὴς θ. Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου, συλλειτουργούντων τῶν Ἀρχιερέων τοῦ θρόνου, τοῦ ἐξ Ἑλλάδος παρεπιδημοῦντος Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου κ. Προκοπίου, τοῦ ἐκ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Σερβίας Ἐπισκόπου Βανὰτ Νικάνορος, πολλῶν ἱερομονάχων καί ἱερέων καί συμμετεχόντων ἐν βαθείᾳ κατανύξει πολλῶν προσκυνητῶν, διαφόρων μὲν ἐθνικοτήτων, μιᾶς δέ πίστεως καί ὁμολογίας, τῆς Ὁρθοδόξου, ἐνός δέ σώματος, τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μετὰ τήν ἀπόλυσιν τῆς θ. Λειτουργίας, ἤρξατο ἡ τελετή τῆς Ὑψώσεως ἀπό τῶν βαθμίδων τοῦ Καθολικοῦ διὰ λιτανείας πρῶτον, τοῦ Μακαριωτάτου εὐλογοῦντος τήν Ἁγίαν Εἴσοδον.

Ἡ λιτανεία ἀπό τοῦ Ὁμφαλοῦ τῆς Γῆς ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ Καθολικοῦ ἐξελθοῦσα, διελθοῦσα πρὸ τοῦ Κουβουκλίου τοῦ Ἁγίου Τάφου, τῆς Ἀγίας Ἀποκαθηλώσεως, πρὸ τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ἀδάμ, καί τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ἀκανθίνου Στεφάνου

κατήλθεν εἰς τόν τόπον τῆς Εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἔνθα ἔλαβε χώραν ἡ ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου ὕψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ πρός τά τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος, συμφώνως τῷ Τυπικῷ.

Ἀκολουθῶς ἡ λιτανεῖα ἀνελθοῦσα, διῆλθε πρό τοῦ παρεκκλησίου τοῦ «Διμερίσαντο τά ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς», τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Λογγίνου τοῦ Ἐκατοντάρχου, τοῦ Ἑπτακαμάρου τοῦ «Μή μου ἄπτου», περιεστράφη τρίς πέριξ τοῦ Ἁγίου Κουβουκλίου καί πάλιν διὰ τῆς Ἀποκαθηλώσεως, ἀνῆλθε τάς βαθμίδας τοῦ Γολγοθᾶ, ἐπί τῆς Ἁγίας Τραπέζης τοῦ ὁποίου ἐστήθη ὁ μετὰ τῶν κλάδων βασιλικῶν Τίμιος Σταυρός. Τοῦτον ἔλαβε καί ὕψωσε πρός τά τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος κατά τήν ἐν τῷ Τυπικῷ τάξιν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος. Μετά ταῦτα ὁ Μακαριώτατος καί οἱ Ἀρχιερεῖς προσεκύνησαν τήν κάτωθι τῆς Ἁγίας Τραπέζης βάσιν τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τόν ἐπί τῆς Ἁγίας Τραπέζης ὕψωθέντα Σταυρόν τοῦ Κυρίου. Οἱ πιστοί ὡσαύτως προσερχόμενοι προσεκύνησαν καί ἔλαβον τούς βασιλικούς τούς κοσμήσαντας τόν Τίμιον Σταυρόν δι' ἁγιασμόν ψυχῶν καί σωμάτων, ἄρτων, κτημάτων καί οἰκημάτων.

Ἐν τέλει πάντες, ὁ Μακαριώτατος καί ἡ συνοδεία Αὐτοῦ καί οἱ πλεῖστοι τῶν προσκυνητῶν, ἀνῆλθον εἰς τήν αἴθουσαν τοῦ θρόνου. Εἰς αὐτήν, προσφωνῶν ὁ Μακαριώτατος, εἶπε τά ἑξῆς:

«Ἱερῶτατε Μητροπολίτα Φιλίππων Νεαπόλεως καί Θάσου κ. Προκόπιε,

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Σεβαστοί Πατέρες καί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Μέλη τίμια τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας

καί τοῦ Τάγματος τῶν Σπουδαίων,

Εὐλαβεῖς Προσκυνηταί,

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά τῆς Ἡμῶν Μετριότητος,

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε καί ἐξαιρέτως ἀγαλλιᾶσθε σήμερον ἐν τῇ ἱερᾷ καί μεγάλη πανηγύρει τῆς παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἑορτῆς ἀρρήκτως συνδεδεμένης μετὰ τῆς Ἁγίας Γῆς καί τῆς Ἱερᾶς καί Σεπτῆς ἡμῶν Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος,

«Ἐμοί δέ», λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, «μή γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μή ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοί κόσμος ἐσταύρωται, κάγώ τῷ κόσμῳ (Γαλ. 6,14)». Μέ ἄλλα λόγια: Μή γένοιτό ποτε ἐγώ νά καυχῆθῶ διὰ τίποτε ἄλλο παρά διὰ τό ὅτι δι' ἐμέ ἔλαβε δούλου μορφήν καί ἐσταυρώθη διὰ τήν σωτηρίαν μου ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Μόνον καύχημά μου εἶναι τοῦ Κυρίου ὁ σταυρικός θάνατος, διὰ τῆς πίστεως δέ εἰς τόν θάνατον αὐτόν ἔχει νεκρωθῆ καί ἔχει χάσει τήν δύναμίν του ὡς πρός ἐμέ ὁ κόσμος. Ἀλλά καί ἐγώ ἔχω νεκρωθῆ ὡς πρός τόν κόσμον.

Διὰ τῶν Παυλείων τούτων λόγων, διατυπώνεται κατά τόν πλέον ἀκριβῆ καί ἐναργέστατον τρόπον ὁ λόγος καί ἡ σημασία τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τόσοσιν διὰ τήν τοῦ Χριστοῦ Ἁγίαν Ἐκκλησίαν καί τά πιστά μέλη αὐτῆς, ὅσον καί διὰ τόν κόσμον.

Καί διά μέν τήν Ἐκκλησίαν καί τά πιστά μέλη αὐτῆς ὁ Σταυρός ἀποτελεῖ καύχημα. Διά δέ τόν κόσμον τόν ἀρνούμενον τόν Ἐσταυρωμένον ἀποτελεῖ μωρίαν καί σκάνδαλον. «Ἡμεῖς», λέγει ὁ μέγας Παῦλος, «κηρύττομεν Χριστόν ἑσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μέν σκάνδαλον, Ἑλλησι δέ μωρίαν», καί προσθέτει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγων: «αὐτοῖς δέ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καί Ἑλλησι, Χριστοῦ θεοῦ δύναμιν καί θεοῦ σοφίαν» (Α' Κορ. Α', 23-24).

Αὐτήν ἀκριβῶς τήν τοῦ ἑσταυρωμένου Χριστοῦ δύναμιν καί σοφίαν προβάλλει ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία διά τῆς σημερινῆς ἑορτίου καί εὐχαριστιακῆς συνάξεως τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐπί αὐτοῦ τούτου τοῦ τόπου τοῦ Γολγοθᾶ, δηλονότι τῆς Σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ. Τιμᾶται δέ ἰδιαζόντως ὁ Τίμιος Σταυρός, διότι ἐγένετο τό αἴτιον, ἡ ἀφορμή, τῆς τῶν πάντων θεώσεως, πολλῶ δέ μᾶλλον ἡμῶν.

«Ἀγάλου οὐρανέ», ψάλλει ὁ ὑμνωδός, «καί ἡ γῆ εὐφραινέσθω, ὁ πανάγιος Σταυρός προέρχεται, ἡμᾶς ἀγιάζων ἐν Χάριτι, τοῦτον κατασπαζομένους ὡς πηγὴν ἀγιάσματος καί τῆς πάντων (ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων) θεώσεως».

Τῆς διακονίας τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τοῦ αἰτίου τῆς τῶν πάντων θεώσεως, ἀξιωθέντες καί Ἡμεῖς, οἱ τῆς Ἁγιοταφικῆς Ἀδελφότητος ἐλέω θεοῦ ἠγούμενοι, εὐχόμεθα ὅπως ἡ ἀγιαστική χάρις καί δύναμις αὐτοῦ ἐνδυναμώνη, φωτίζη καί προστατεύη πάντας τούς πιστῶς προσκυνοῦντας Αὐτόν.

Προσέτι δέ εὐχόμεθα ὅπως ἡ νικητήριος δύναμις τοῦ Σταυροῦ, ἡ καταργήσασα τήν ἔχθραν μεταξύ τῶν οὐρανίων καί ἐπιγείων, καταργήση καί τήν ἔχθραν μεταξύ τῶν ἀνθρώπων καί τῶν λαῶν διά τῆς ἐπικρατήσεως τῆς συνδιαλλαγῆς καί τῆς εἰρήνης ἐπί τῆς γῆς καί μάλιστα τῆς Ἁγίας Γῆς. Ἀμήν».

Τήν προτεραίαν τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἐωρτάσθη καί ἡ μνήμη τοῦ ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως εἰς τό Καθολικόν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως διά θ. Λειτουργίας, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος.

Τήν ἡμέραν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος προεξῆρξε θ. Λειτουργίας μετά τῆς ἀκολουθίας τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τήν Ἑλληνορθόδοξον Ἀραβόφωνον Κοινότητα Ραμάλλας, εἰς τήν ὁποίαν προϊστάμενος εἶναι ὁ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος Ἀρχιμανδρίτης Γαλακτίων, ὁ ὁποῖος καί ἐκήρυξε τόν θεῖον Λόγον περί τοῦ Σταυροῦ εἰς τούς πληρώσαντας τόν οἶκον τοῦ θεοῦ πιστούς.

Τό ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐγένετο περιφορά τοῦ Τιμίου Ξύλου τοῦ Σταυροῦ, ληφθέντος ἐκ τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, εἰς τήν παρακειμένην τῆ Ραμάλλα πόλιν Μπιρζέτ, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου. Ἡ συμμετοχή τῶν χριστιανῶν ἀνεξαρτήτως δόγματος ἦτο συγκινητική καί ἐνδεικτική τῆς εὐλαβείας αὐτῶν πρὸς τόν Τίμιον Σταυρόν τοῦ Κυρίου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_4_placeholder

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΠΟΤΟΜΗΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΜΩΝΥΜΟΝ ΙΕΡΑΝ ΜΟΝΗΝ ΕΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

Τήν Παρασκευήν, 29ην Αύγουστου /11ην Σεπτεμβρίου 2009, καί ὥραν 7,00 π.μ. ἐωρτάσθη εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἡ ἐορτή τῆς ἀποτομῆς τῆς Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου εἰς τήν ὁμώνυμον ἱεράν Μονήν αὐτοῦ τῆς Παλαιᾶς Πόλεως Ἱεροσολύμων, μίαν ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Ὁ ὑπόγειος ναός αὐτῆς ἀνάγεται εἰς τόν 5ον μ.Χ. αἰ., ὁ δέ ἰσόγειος, νεώτερος, τοῦ 11ου μ.Χ. αἰῶνος.

Ἐπί τῇ μνήμῃ ταύτῃ ἐτελέσθη Ἀρχιερατική Θ. Λειτουργία, χοροστατοῦντος τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί Ἀγιοταφιτῶν ἱερέων καί τῇ συμμετοχῇ πολλῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Κύπρου, Ρωσσίας, Ρουμανίας καί ἀλλαχόθεν.

Εἰς τόν περικαλλῆ τοῦτον ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, κεκοσμημένου δι' ἀνθέων, βαΐων καί κλάδων δάφνης ὑπό τοῦ ἡγουμένου τῆς ἱεραῆς Μονῆς, Ἀρχιμανδρίτου Θεοφάνους προσῆλθε διά προσκύνησιν τοῦ ἱεροῦ λειψάνου, τμήματος τῆς Τιμίας Κάρας τοῦ Ἁγίου, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ὁ Γ' μετὰ συνοδείας Ἀρχιερέων καί Ἱερέων τοῦ Πατριαρχείου.

Διά τῶν πρεσβειῶν τοῦ Τιμίου Προδρόμου τό ἐκκλησίασμα μετεῖχεν ἐν κατανύξει εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν, ὠφελήθη τά μέγιστα πνευματικῶς καί ἐνισχύθη ὁ ἀγών τῆς παρούσης νηστείας.

Μετά τήν Θ. Λειτουργίαν ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τό ἡγουμενεῖον καί τόν περίβολον τῆς ἱεραῆς Μονῆς διά τόν Μητροπολίτην Ἡσύχιον, τήν συνοδείαν αὐτοῦ καί τούς ἐορταστάς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_5_placeholder

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΠΟΤΟΜΗΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΕΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

Τήν Παρασκευήν, 29^η Αύγουστου /11^η Σεπτεμβρίου 2009, καί ὥραν 7,00 π.μ. ἐωρτάσθη εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων ἡ ἐορτή τῆς ἀποτομῆς τῆς Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου εἰς τήν ὁμώνυμον ἱεράν Μονήν αὐτοῦ τῆς Παλαιᾶς

Πόλεως Ἱεροσολύμων, μίαν ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Ὁ ὑπόγειος ναός αὐτῆς ἀνάγεται εἰς τόν 5^{ον} μ.Χ. αἰ., ὁ δέ ἰσόγειος, νεώτερος, τοῦ 11^{ον} μ.Χ. αἰῶνος.

Ἐπί τῇ μνήμῃ ταύτῃ ἐτελέσθη Ἀρχιερατική θ. Λειτουργία, χοροστατοῦντος τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί Ἀγιοταφιτῶν ἱερέων καί τῇ συμμετοχῇ πολλῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Κύπρου, Ρωσσίας, Ρουμανίας καί ἀλλαχόθεν.

Εἰς τόν περικαλλῆ τοῦτον ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, κεκοσμημένου δι' ἀνθέων, βαΐων καί κλάδων δάφνης ὑπό τοῦ ἡγουμένου τῆς ἱεραῆς Μονῆς, Ἀρχιμανδρίτου Θεοφάνους προσῆλθε διά προσκύνησιν τοῦ ἱεροῦ λειψάνου, τμήματος τῆς Τιμίας Κάρας τοῦ Ἁγίου, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ὁ Γ' μετὰ συνοδείας Ἀρχιερέων καί Ἱερέων τοῦ Πατριαρχείου.

Διά τῶν πρεσβειῶν τοῦ Τιμίου Προδρόμου τό ἐκκλησίασμα μετεῖχεν ἐν κατανύξει εἰς τήν θ. Λειτουργίαν, ὠφελήθη τά μέγιστα πνευματικῶς καί ἐνισχύθη ὁ ἀγών τῆς παρουσίας νηστείας.

Μετά τήν θ. Λειτουργίαν ἠκολούθησε δεξιώσις εἰς τό ἡγουμενεῖον καί τόν περίβολον τῆς ἱεραῆς Μονῆς διά τόν Μητροπολίτην Ἡσύχιον, τήν συνοδείαν αὐτοῦ καί τούς ἑορταστάς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_6_placeholder

Ἡ ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ εἰκὼν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου παρέμεινεν εἰς τό παρεκκλήσιον τῆς «Πλατυτέρας», ὅπισθεν τοῦ Θεομητορικοῦ Μνήματος, ἀπό τῆς ἡμέρας τῆς καθόδου αὐτῆς, 12^{ης} μηνός Αὐγούστου ἕως καί τῆς ἡμέρας τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 23^{ης} Αὐγούστου.

Κατά τὰς ἡμέρας αὐτάς χιλιάδες ἦσαν οἱ προσκυνηταί, οἱ ὁποῖοι προσεκύνησαν τόν τάφον τῆς Θεοτόκου καί ἀκολούθως διῆλθον κάτωθι τοῦ Ἐπιταφίου, ἐπί τοῦ ὁποῖου ἦτο τοποθετημένη ἡ εἰκὼν. Εἰς τήν εἰκονιζομένην Θεοτόκον ἐναπέθεσαν δυσκολίας, προβλήματα, ἀσθενείας, περιστάσεις, δεήσεις, ἱκεσίας καί ἐλπίδας, κατὰ τήν διάρκειαν τῆς καθ' ἐκάστην ἡμέραν τελουμένης Παρακλήσεως καί θ. Λειτουργίας, ἀλλά καί κατὰ τό προσκύνημα αὐτῶν κατὰ τήν διάρκειαν ὅλων τῶν ὥρων τῆς ἡμέρας, ἐν αἷς παρέμεινεν ἀνοικτός ὁ Ναός.

Τό Σάββατον 23^{ης} Αὐγούστου / 5^{ης} Σεπτεμβρίου, ἡμέραν Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως, μετὰ τήν Παράκλησιν καί τήν θ. Λειτουργίαν, ἡ ἱερά εἰκὼν

ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ χώρου τῆς «Πλατυτέρας».

Προπορευθέντων μοναχῶν καί ἱερέων, ἐσχηματίσθη ἱερά πομπή, εἰς τό τέλος τῆς ὁποίας ἐστάθη ὁ ἡγούμενος, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης Φιλούμενος, κρατῶν τήν εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως, ἐπί τοῦ στήθους αὐτοῦ προσδεδεμένην ἀπό τῶν ὤμων, συνοδεία τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου, ἡγουμένου τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου καί προπορευομένου τοῦ Γέροντος Δραγουμάνου, Ἰερωτάτου Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως, κ. Χριστοδούλου.

Ἡ ἱερά πομπή ἐξελθοῦσα τοῦ ἐν Γεθσημανῆ Ναοῦ, διῆλθε πρό τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καί Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, διέβη τήν Πύλην τῶν Λεόντων, παρά τήν ὁποίαν καί ἡ Μονή τῶν Ἁγίων καί δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης, καί ἔφθασεν εἰς τήν ἱεράν Μονήν Πραιτωρίου, ἐν τῷ τόπῳ τῆς φυλακίσεως καί τῆς δίκης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπό τοῦ Ποντίου Πιλάτου. Πρό ἐκάστης τῶν Μονῶν τούτων ἀνεπέμπετο δέησις, ἐν ᾗ οἱ ἱεροψάλται μετὰ τῶν ἀκολουθούντων πιστῶν ἔψαλλον: «Ἐν τῇ Γεννήσει...» καί «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων...» καί οἱ ἱστάμενοι δεξιᾶ καί ἀριστερᾶ τῆς ὁδοῦ προσεκύνουν μετ' εὐλαβείας.

Ἀπό τοῦ Πραιτωρίου ἤρξαντο νά κρούουν οἱ κώδωνες τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, δηλοῦντες τήν προσέγγισιν τῆς εἰκόνης εἰς τήν ὁδόν τοῦ Μαρτυρίου. Ὅντως ἡ ἱερά πομπή διῆλθε πρό τοῦ προσκυνήματος τοῦ Σίμωνος τοῦ Κυρηναίου καί τοῦ οἴκου τῆς Ἁγίας Βερονίκης καί ἐστάθμευσε διά δέησιν πρό τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους. Ἀπό τῆς Μονῆς ταύτης καί ἐντεῦθεν, λόγῳ τοῦ χριστιανικοῦ στοιχείου τῆς Χριστιανικῆς συνοικίας, οἱ ἔνθεν καί ἔνθεν τῆς ὁδοῦ ἱστάμενοι πιστοί, ὀρθόδοξοι καί μή, προσερχόμενοι νά προσκυνήσωσιν, ἐγένοντο πολυπληθέστεροι καί ὁ διά τῶν κλάδων δένδρων καί δι' ἀνθέων διάκοσμος τῆς ὁδοῦ καί τῶν ἀψίδων ἐγένετο ποικίλος καί ὡραῖος. Πλήθος νέων ἐκ τοῦ ἀραβοφώνου Ὀρθοδόξου ἡμῶν ποιμνίου ἠκολούθει ἐν χαρμωσύνῃ ἐορτίῳ ἀλαλαγμῷ καί ρυθμικῇ τυμπανοκρουσίᾳ.

Τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἡ ἱερά πομπή ἔφθασεν ἀργῶ τῷ ρυθμῷ, εἰς τήν διασταύρωσιν τῆς ὁδοῦ τοῦ Πατριαρχείου μετὰ τῆς Χριστιανικῆς ὁδοῦ. Ἐνταῦθα προσῆλθεν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ὁ Γ' καί οἱ Ἁγιοταφῖται Πατέρες προσεκύνησαν καί τινες ἐκ τῶν Ναϊτῶν Πατέρων εἰσῆλθον μετ' ἑξαπτερύγων εἰς τήν ἀρχήν τῆς λιτανείας.

Μετά τοῦτο ἡ ἱερά πομπή κατηθύνθη πρός τήν αὐλήν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί ἀπ' αὐτῆς ἐν ψαλμωδίαις, δοξολογίαις καί δεήσεσιν εἰσῆλθεν εἰς τό παρεκκλήσιον τοῦ Μετοχίου τῆς Γεθσημανῆς.

Ἐνταῦθα δεήσεως γενομένης, ἡ ἱερά εἰκὼν ἐτοποθετήθη εἰς τήν θέσιν αὐτῆς, ἀναμένουσα τήν μεταφοράν αὐτῆς καί πάλιν εἰς Γεθσημανῆν σύν θεῷ κατὰ τό ἐπόμενον ἔτος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_7_placeholder

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

Ὁ Ναός τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἐν Γεθσημανῇ παρέμεινεν ἀνοικτός συνεχῶς καί μετὰ τὴν τελετὴν τοῦ Ἐπιταφίου διὰ τὰς χιλιάδας τῶν προσκυνητῶν, κατερχομένων τὰς βαθμίδας αὐτοῦ, ἀναπτόντων κηρία καί προσκυνούντων τὸ πάνσεπτον μνήμα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί τὴν ἐπὶ τοῦ Ἐπιταφίου ἱεράν αὐτῆς εἰκόνα.

Ἐν ᾧ αὕτη ἦτο ἡ κίνησις ἐν τῷ Ναῷ, ἤρξατο ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ τὴν 3^η μ.μ., χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀβήλων κ. Δωροθέου καί τοῦ Γέροντος Δραγουμάνου, Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως κ. Χριστοδούλου, ἐπιβλέποντος τὴν τήρησιν τῆς τάξεως, καί συμμετεχόντων ἱερομονάχων καί ἱερέων Ἀγιοταφιτῶν καί παρεπιδημούντων ἐξ ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Τὴν πρωΐαν τῆς κυριωνύμου ἡμέρας τῆς ἐορτῆς, περί ὥραν 7.30 π.μ., κατελθὼν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ' μετὰ συνοδείας εἰς Γεσθημανῆν προεξῆρξε τῆς πανηγυρικῆς θ. Λειτουργίας εἰς τὸ Θεομητορικὸν Μνήμα, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καί Ἐλευθερουπόλεως κ. Χριστοδούλου, Γέροντος Δραγουμάνου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἀβήλων κ. Δωροθέου, καί θαβωρίου κ. Μεθοδίου καί τοῦ ἐξ Ἑλλάδος παρεπιδημούντος Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κνωσοῦ κ. Εὐγενίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης καί πολλῶν ἱερέων, ἐν ᾧ πλῆθος πιστῶν προσήρχοντο καί παρέμενον ἐν τῷ Ναῷ διὰ παρακολούθησιν τῆς θ. Λειτουργίας, ἐν ᾧ ἄλλοι ἦναπτον κηρία, πληροῦντες καί φωτίζοντες τὰς βαθμίδας, καί ἐξήρχοντο.

Ὁ Μακαριώτατος μετέδωσε τὴν θ. Κοινωνίαν εἰς τοὺς ἐν εὐλαβείᾳ καί πυκναῖς τάξεσι προσελθόντας πιστοὺς ἀπὸ τῆς πύλης τοῦ Θεομητορικοῦ Μνημείου καί οἱ ἱερεῖς ἀπὸ τῶν παρεκκλησιῶν τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου καί τῶν Ἁγίων καί δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ. Λειτουργίας καί τὴν διανομὴν τοῦ ἀντιδώρου, ὁ Μακαριώτατος μετὰ συνοδείας ἀνῆλθεν εἰς τὸ ἡγουμενεῖον, ἔνθα ὁ ἡγούμενος Πανοσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλούμενος προσέφερε πλουσιοπαρόχως σταφυλάς, γλυκίσματα καί ἀναψυκτικά .

Προπίνων ὁ Μακαριώτατος, ἠύχθη εἰς τοὺς συνοδοὺς καί συλλειτουργοὺς ἀρχιερεῖς καί ἱερεῖς, εἰς τὸν ἡγούμενον Ἀρχιμανδρίτην π. Φιλούμενον καί τοὺς εὐλαβεῖς ἐορταστάς τὴν βοήθειαν καί προστασίαν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί τὰς πρεσβείας αὐτῆς πρὸς Κύριον δι' ἁγιασμόν καί σωτηρίαν.

Ὁ Μακαριώτατος ἠὐχαρίστησε τὸν ἡγούμενον Πανοσιώτατον π. Φιλούμενον διὰ τὴν λαμπράν ὑποδοχὴν καί τὴν ἐν εὐταξίᾳ τέλεσιν τῆς ἱερᾶς Πανηγύρεως τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος εἶπεν ὅτι ἡ Θεοτόκος εἶναι πρόξενος τῆς σωτηρίας ἡμῶν ἀνθρωπίνως, διότι Αὕτη ἀνταπεκρίθη εἰς τὴν κλήσιν τοῦ Θεοῦ καί ἐδάνεισε τὴν σάρκα Αὐτῆς εἰς τὸν σαρκωθέντα καί ἐνανθρωπήσαντα Υἱόν καί Λόγον τοῦ Θεοῦ καί Υἱόν Αὐτῆς, Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν

Χριστόν. Τοῦτον ἠκολούθησε διακονοῦσα καθ' ὅλον τόν ἐπίγειον βίον Αὐτοῦ ἕως καί τοῦ Σταυροῦ καί ἦτο ἡ πρώτη ἀκούσασα τό μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ. Θανοῦσα ὡς ἄνθρωπος καί ἐνταφιασθεῖσα εἰς τό ἐν Γεθσημανῇ πάνσεπτον μνήμα Αὐτῆς, δέν ἐκρατήθη ὑπό τοῦ θανάτου, ἀλλά μετέστη ὑπό τοῦ Υἱοῦ Αὐτῆς ψυχῇ τε καί σώματι διά τήν παναγιότητα Αὐτῆς εἰς τόν οὐρανόν, ἔθεν καί ἐκτενώσ πρεσβεύει καθ' ἡμέραν ὑπέρ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τοῦ ἐν κινδύνοις ἀνάγκαις καί περιστάσεσι εὕρισκομένου.

Διά τῆς μεγάλης ταύτης θεομητορικῆς ἑορτῆς συνεπληρώθη ὁ κύκλος τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων εὐλαβείας καί τιμῆς κατά τόν Δεκαπενταῦγουστον πρός τό πρόσωπον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τήν Σιωνίτιδα Μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν καί ἀναμένεται ἡ μετ' ὀκτώ ἡμέρας Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς αὐτῆς, τήν 23^{ην} Αὐγούστου καί ἡ ἄνοδος τῆς ἱερᾶς εἰκόνας τῆς Κοιμήσεως ἀπό τοῦ χώρου τῆς *Πλατυτέρας* ὀπισθεν τοῦ θεομητορικοῦ Μνήματος, ἔθεν ἐκτίθεται εἰς προσκύνησιν, εἰς τό παρεκκλήσιον αὐτῆς ἔναντι τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως.

Ἡ ἑορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἑωρτάσθη ἐπίσης μετὰ πολλῆς εὐλαβείας καί μεγάλης συμμετοχῆς πιστῶν εἰς τήν παρά τήν Ραμάλλαν κώμην ταύτην τοῦ Ἀμπούντ, ἔχουσαν τόν ναόν αὐτῆς ἀφιερωμένον εἰς τήν Κοίμησιν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εἰς τήν κώμην τοῦ Ἀμπούντ μετέβη μετὰ συνοδείας ἐξ Ἱεροσολύμων ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Σεβαστείας κ. Θεοδόσιος καί προεξῆρξε τῆς θ. Λειτουργίας ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως ἐκήρυξεν τόν θεῖον λόγον πρός οἰκοδομήν τῶν πιστῶν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_8_placeholder

Ἡ ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΕΓΚΩΜΙΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ εἰκὼν τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης Ἡμῶν Θεοτόκου, τεθεῖσα τήν 12^{ην} τοῦ μηνός Αὐγούστου εἰς ἠὔτρεπισμένον Ἐπιτάφιον εἰς τόν χῶρον τῆς «Πλατυτέρας», ὀπισθεν τοῦ θεομητορικοῦ μνήματος, ἀνέμενε ἀξιοχρέως τά Ἐγκώμια αὐτῆς.

Οὕτω τήν παραμονήν τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, 14^{ην} τοῦ μηνός Αὐγούστου, καί ὥραν 7.30 π.μ. συμφώνως πρός ἀρχαίαν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, ἐξεκίνησεν ἱερά πομπή ἐκ τῆς θύρας τοῦ Κεντρικοῦ Μοναστηρίου τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης. Τῆς ἱερᾶς ταύτης καί μακρᾶς πομπῆς ἐκ μοναχῶν, ἱερέων καί Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καί ἄλλων Ὀρθοδόξων ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν, προϊστάτο ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ὁ Γ'. Ἡ πομπή διανύσασα ἀπό δυσμῶν πρός ἀνατολάς τήν Παλαιάν Πόλιν τῶν Ἱεροσολύμων διά τῆς ὁδοῦ τοῦ Μαρτυρίου, διαβάσα πρό τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους, τοῦ Πραιτωρίου καί τῶν Ἁγίων καί δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί

Ἄννης, ἐξελθοῦσα διά τῆς πύλης τῶν Λεόντων τοῦ τείχους διελθοῦσα πρό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου πρωτομάρτυρος καί ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, κατέληξεν εἰς τό ἡγουμενεῖον τοῦ σεπτοῦ προσκυνήματος τῆς Γεθσημανῆς.

Ἐνταῦθα παρέμεινεν ἐπ' ὀλίγον διά μικράν ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἀνάπαυσιν, ἄχρις οὗ ἐτοιμασθῶσι τά ἀπαραίτητα διά τήν τελετήν τῶν Ἐγκωμίων ἐν τῷ θεομητορικῷ Μνήματι. Ἡ τελετή αὕτη ἤρξατο συμφώνως τῷ Ἱεροσολυμιτικῷ Τυπικῷ διά τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Θεοφίλου Γ' εἰς τήν αὐλήν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως, τῆς εὐλογίας τοῦ θυμιάματος καί τῆς Εἰσόδου.

Ἡ Εἴσοδος ἤρξατο διά τῆς ἐπισήμου πρός τόν σταυροειδῆ ὑπόγειον Ἱερόν Ναόν καί διά τῶν πολλῶν βαθμίδων αὐτοῦ καθόδου, ἐν ᾧ ἐψάλλετο ὑπό τῶν ἱεροψαλτῶν τό ἀπολυτίκιον: *«Ἐν τῇ γεννήσει τήν Παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τόν κόσμον οὐ κατέλιπες, θεοτόκε».*

Φθάσας ὁ Μακαριώτατος εἰς τό μέσον τοῦ Ναοῦ πρό τοῦ θεομητορικοῦ Μνήματος, ἠύλόγησε τό ἀσφυκτικῶς συνωστιζόμενον καθ' ὅλον τόν ναόν εὐσεβές ἐκκλησίασμα Ὁρθοδόξων ἐκ διαφόρων χωρῶν, Ἰσραήλ, Ἰορδανίας, Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας, Ἑλλάδος, Κύπρου, Ρωσίας, Οὐκρανίας, Ρουμανίας, Μολδαβίας καί Σερβίας.

Ἐνδεδυμένος τόν μανδύαν καί κρατῶν τήν ποιμαντορικήν ράβδον, ἀνῆλθεν εἰς τόν θρόνον ὁ Μακαριώτατος, ὅτε καί προσῆλθον οἱ Ἁγιοταφῖται ἱερεῖς καί οἱ παρεπιδημοῦντες ἐκ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί ἔλαβον καιρόν διά τήν συμμετοχήν αὐτῶν εἰς τήν τελετήν τῶν Ἐγκωμίων.

Οἱ ἱεροψάλται ἔψαλλον εἰς ἀργόν βυζαντινόν μέλος τό *«Ἄνωθεν οἱ προφῆται Σέ προκατήγγειλον...»*, ἕως ὅτου οἱ ἱερεῖς, οἱ Ἀρχιερεῖς καί ὁ Πατριάρχης ἐνδυθῶσι πλήρη ἱερατικήν, ἀρχιερατικήν καί πατριαρχικήν στολήν.

Μετά τοῦτο ἤρξατο ἡ ἀκολουθία τῶν Ἐγκωμίων εἰς τρεῖς στάσεις:

Τήν α': *«Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθης, βαβαί...».*

Τήν β': *«Ἄξιον ἐστίν μεγαλύνειν Σέ, τήν θεοτόκον...».*

Τήν γ': *«Αἱ γενεαὶ πᾶσαι ὕμνον τῇ ταφῇ σου προσάγουσι, Παρθένε...».*

Εἰς τήν α' τῶν στάσεων τούτων ὁ Πατριάρχης ἐθυμίασε τόν τάφον καί τό ἐκκλησίασμα, ἐνῶ εἰς τὰς β' καί γ', Ἀρχιερεῖς.

Εἰς τούς θεολογικούς ὕμνους τῶν στάσεων τούτων, κατανυκτικῶς ψαλέντων ὑπό τοῦ Πατριάρχου, τῶν Ἀρχιερέων καί τῶν ἱερέων ἐναλλάξ καί τῶν ἱεροψαλτῶν, ὑμνήθη ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ὡς ἡ Ἄγνη Κόρη, ἡ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου σαρκώσασα τόν ἄσαρκον πρίν Λόγον, ἡ διακονήσασα τοῦτον καί ἀκολουθήσασα Αὐτόν ἕως τοῦ σταυροῦ καί μετά τήν Ἀνάστασιν καί τήν εἰς οὐρανοῦς Ἀνάληψιν Αὐτοῦ παραμείνας εἰς Ἱερουσαλήμ καί προσευχομένη ἐπί τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, ἔνθα προανηγγέλη Αὐτῇ ὁ θάνατος Αὐτῆς, ἐφ' ᾧ ἐκ περάτων τῆς Οἰκουμένης, θείῳ νεύματι, συνηθοροίσθησαν οἱ Ἀπόστολοι καί ἐνεταφίασαν αὐτήν *«Γεθσημανῆ τῷ χωρίῳ».* Ὁ τάφος ὅμως οὗτος δέν ἐκράτησε τήν Μητέρα τῆς Ζωῆς. Ὁ Υἱός καί Κύριος καί Θεός Αὐτῆς μετέστησεν Αὐτήν πρό τῆς καθολικῆς Ἀναστάσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ψυχῇ τε καί σώματι καί ἐκάθισεν Αὐτήν δεξιόθεν Αὐτοῦ. Ἐκεῖθεν Αὕτη πρεσβεύει καί μεσιτεύει ὑπέρ βοηθείας καί λυτρώσεως ἡμῶν ἐκ παντοίων κινδύνων καί νόσων

καί δεινῶν καί περιστάσεων. Μετά τήν συμπλήρωσιν τῆς ψαλμωδίας τῶν ὕμνων, ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρῶν κ. Θεολόγος.

Εἰς τήν θεολογικήν καί συγκινητικήν ὁμιλίαν αὐτοῦ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρῶν ἐξύμνησε τήν θεοτόκον ὡς τήν Ἁγνήν Ἀειπάρθενον, ἀλλά καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τήν ἀφωσιωμένην ἐν ὑπακοῇ τῷ Υἱῷ Αὐτῆς, τήν θανοῦσαν καί ταφεῖσαν ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἡμῶν Πανσέπτῳ Μνήματι Αὐτῆς, μή κρατηθεῖσαν ὅμως ὑπό τοῦ τάφου καί τῆς νεκρώσεως Αὐτῆς. Αὕτη μετέστη μετά θάνατον καί ζῆ δεξιόθεν τοῦ θρόνου τοῦ Υἱοῦ Αὐτῆς ὡς πρώτη τῆς θριαμβευούσης Ἐκκλησίας, ἀνωτέρα τῶν ἀγγέλων, τῶν Σεραφεῖμ καί τῶν Χερουβεῖμ, πρεσβεύουσα ὑπέρ ἡμῶν, προφθάνουσα ἐν ἀνάγκαις, κινδύνοις καί δοκιμασίαις. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρῶν κ. Θεολόγος ἐσυνέχισε ὑπογραμμίζων ὅτι ἡ θεομητορική αὕτη ἑορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καί ἡ ἁγία Μετάστασις Αὐτῆς πρός τόν Υἱόν καί Θεόν Αὐτῆς γεννᾷ καί τρέφει σήμερον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τῶν πιστῶν καί παντός τοῦ «πεπτωκότος» ἀνθρωπίνου γένους τήν ἐλπίδα. Δίχως τήν ἐλπίδα, ἐδρεύουσαν εἰς τάς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, παρουσιάζονται πλεῖστα δεινά καί νοσηραῖ καταστάσεις εἰς τάς κοινωνίας ἡμῶν. Ταύτην τήν ἐλπίδα προσπίπτομεν καί παρακαλοῦμεν νά μᾶς χαρίζῃ ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἡ ὑψωθεῖσα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καί μεσιτεύουσα εἰς τό διηνεκές ὑπέρ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἰδίᾳ δέ ὑπέρ τῶν πιστευόντων εἰς τόν Υἱόν Αὐτῆς καί τιμώντων Αὐτήν.

Μετά τόν θεῖον λόγον ἐψάλησαν τά Εὐλογητάρια καί οἱ Αἵνοι καί ἡ Δοξολογία, ἐπί τῷ τέλει τῆς ὁποίας καί ἐν ᾧ ἐψάλλετο τό ἄσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός.....» ἐγένετο ἡ ἔξοδος τῆς ἱερᾶς εἰκόνος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου διὰ τῶν βαθμίδων πρός τήν πύλην τοῦ Ναοῦ ἐπί ἠῦντροπισμένου μετ' εὐλαβείας καί καλαισθησίας δι' ἀνθῶν Ἐπιταφίου, βασταζομένου ὑπό ἱερέων ἐναλλάξ, προπορευομένων ὄλων τῶν ἱερέων καί ἀκολουθούντων τῶν Ἀρχιερέων καί τοῦ Πατριάρχου. Ὅτε ἡ πομπή ἔφθασεν εἰς τό ἀνώτατον σημεῖον τῶν βαθμίδων πρό τῆς πύλης, ὁ Πατριάρχης ἀνέπεμψε δέησιν «ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης» καί «ὑπέρ προστασίας καί εὐσταθείας τοῦ γένους ἡμῶν» καί «ἀγαθῆς καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου», παρουσίᾳ καί τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Σωτηρίου Ἀθανασίου.

Τῆς δεήσεως συμπληρωθείσης, ψαλλομένου τοῦ «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» καί «Ἐν τῇ γεννήσει τήν Παρθενίαν ἐφύλαξας...», οἱ κρατοῦντες τόν Ἐπιτάφιον ἱερεῖς ἐκινήθησαν πρός τό κέντρον τοῦ Ναοῦ καί τόν χῶρον τῆς «Πλατυτέρας», ὅπισθεν τοῦ Τάφου τῆς Θεοτόκου, ὅπου καί ἐτοποθέτησαν αὐτόν διὰ προσκύνησιν τῆς ἱερᾶς εἰκόνος τῆς Θεοτόκου ὑπό τῶν πιστῶν ἐπί ἑννέα ἡμέρας, ἕως τῆς ἀνόδου αὐτῆς εἰς τό ἕναντι τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Παρεκκλήσιον αὐτῆς τήν 23^{ην} Αὐγούστου, ἡμέραν τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_9_placeholder